

488

1

1. Skomannen o. skomman 488

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

K. B.

Attura.

De brukade komma fram och
maka vid stugubuten.

Och. hedvid var en bärk och
en juladag fick man se en liten
man, som var svart städd. Han
såg ut som en liten påg, men se'n
bärgade den växa och den blev
större och större och se'n bärgade
det man och bärke i skogen som
om alla träna ble' uppsyckta
och då var mannen som störst
se'n blev det tytt och så för-
vann han.

Stämme
Alles
Gef
1/10/12 -

418 Bärger Andersson
Bör Jönin Bjelk

2

2 Pyslingar.

488

K. B.

Aktura

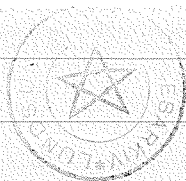
I Godela bochen bodde pyslingar.
De kunde komma ut lära i gården.
En gång kände de gästa ut
raga ut kvast, men vid tygste
trall pachen att de blev borte
för länge så men kan rännande
efter dem ut rapade

"Inne riste ut flä
utan lära ut gå."

✓

2

Skane

sid. 3

Mbs 3 Trallpachan.

adm 488

St Olaf, sept. 1927

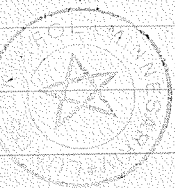
Upprättad av Birger Andersson

K. B.

Ber. av P. Bille & Thun.

När kvinnan plöjde upp
granthäcken fick de se en stor
grugga krypa i jorden. De sprack
undan henne, men en rosin skulle
ha barn, men "den stocken skall ha
barn", och sprack henne inte.

När den kvinnan kom hem
på kvällen så kom Trallmannen
och hämtade henne på en stor
häst och han fick ridit över 7
kyrkor innan de stannade och
då var det hos Trallen och där
låg Trallkvinnan och skulle ha
ett barn. Kvinnan hjälpte henne
och så red Trallgubben hem med
hennes igen och då fick han med

sid 4
acc no. 488

is förklät fullt med krytspan
som lön. De vräkte hen vid ugnen
när hen kom hem och när hen
skulle kälva nästa mægen så var
de förvandlade till silfverpengar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

488

7. Porten i Skens Muvud.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attum.

Mor var reg lanes vid Skens mu-
 vud och så gick den upp på berg
 och skulle titta. Då gick man se
 en gång som ledde ner till en trappa
 och längst ner var en stor jävclarr,
 men den vågade hen inte öppna
 ensam, utan skulle gå efter de andra.
 När hen kom upp för trappan igen,
 var hen mitt i en stor trädgård
 och där var så vackra blommor, så
 hen hade aldrig sett såna förr.
 Hen glömhade en stor bukett och
 tog med sig och så satte hen löv-
 rispor till märke när hen gick
 därifrån. Så hämtade hen de
 andra, men när de började väka

488
6
Nittode de wachen lör iis ter eller
trädgård eller Trappa eller jän park,
men blommarna fick den med sig,
hem om jag har njöt sett dem.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

SKåne

Albo

Stolof.

K. B.

5

Trall.

1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100

488

Bjok

Stene

Vid Kvase bäj (vid Gimris-
hamn) var där trall i en boken och
var julnatt så reser Trallen upp
boken på 8 guldpulver och sen
dansar de och har gille under.

En gång var där några som
grävde i boken och där hittade de
en guldvagga. Den tog de till stäm,
men där ble ett såmt liv, så
rügen människor fick man se,
så de måtte sätta den till baka
och sen blev det lugnt i stäm.

6. Böcha hästen.

K. B.

Åtman.

När jag var liten var jag i ellari
 och hkte. Vi var vid Ramenakullen
 och där är en böck. När vi kom
 till böcken, stod där en vit häst
 och betade vid ett gäde och han
 var så lång, så han räckte över som
 han ville. Han hade med över gädet
 åt oss och vi blev rädda och spang
 Men han kom efter och han hade
 en skamla om ena benet så att det
 var ett fäseligt liv när han for iväg
 och lång var han. Han spang efter
 oss ut på vägen, men sen slapp vi
 den.

488

7 Skosmian skull ha barn.

K. B.

St. St.
Attum

Hos morfar brukade skomannen
och skosman alltid hålla till.

Morfar hade en ko, skulle kalva,
de väntade ju det var dog och så
en kväll kom skomannen in i
stugan och sade: Koen har kalvat.
Han brukade väska, om det var
något, så de rusade ut i stallet
allihop, men där låg koen och
fuggade gräs.

När de kom tillbaka mätte
de skomannen och skosman i förtu-
an och skosman hade ett nyfött
barn på armen. Det hade han fått

inne stuan, medan de voro ute.
Och han var det vackraste pruntimmer
marfar hade sett, men på ryggen
skulle han se ut som ett träg, så
den vågade han aldrig visa.

488

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8. Varanda kväll kunde man hära
hur skomannen stötlede omkring
utanför stuan i skogen. Han och
marfar kom alltid väl överens, så
att de störde varandra aldrig.

9. Om kvällarna brukade marfar
dra ner fodret från skullen.
Sedan ställde skomannen om att
det blev buet till kalna och
petare kar fick man se sig
om efter.

10/ Skomannen brukade komma in i stugan och vänta sig på kvällen när de hade lagt sig i stugan. Han ledde sig runt om uggen med jätteerna i luckan. En morgon på vintern, när det var mörkt, steg man upp. Han hade något ärenden till uggen, men när han kom fram fick han tag i ett ben och han blev så rädd så han tappade framlampan och sprang bort till mannen och ropade: "Här är gälle, här är gälle." Men morfar Tys-Tade var bennie och sade att det skulle de inte tala om, för han visste nog, vem det var.

Skane
albo } 1487
St Olof 11

K. B.

Myrt Berger Carlsson

Ber. Järvis Bjelk

red 488

12

Varulv.

LUNDS UNIVERSITETS
BOKMINNESARKIV

Attusa.

Mor och moster skulle gå till
morsens vägerka och moster var med
barn. Då måtte de en stor svart
hund, som rusade mot moster och
vi måtte springa, ända tills vi kunde
gå hjälp mot hunden. Det var en
varulv, förstås.

För varulvane är människor som
blir fjärvandlock till stora svarta hund-
ar och de räddar efter kvinnor,
som är med barn. Om de kan ri-
va fasthet ur henne, och äta upp det
vi blir de fria och slipper att
springa omkring.

Och varulvar blir de om mor-
en deras är rädd för värkarna och
skaffar bort dem. Då blir barnen
sträffade, för det står i biblen att

"med mäktig skull du föder."

Men de kan bli fri väktare
om de tar en föla hamn, när ett sto
har blivit och kryper igenom den,
men då blir barnet de får en varulv
om det är en gräs och mår om det är
en flicka.

12. När morfar bjönte på släkten,
så fick han se två tjejer, som hade
sprängt upp en föla hamn mellan tre
stolpar och de höll just på att bli
av sig, för de skulle krypa under
den nakna och när de var åklädd-
da, sprang morfar fram och pryglade
upp dem och så fick de springa
nakna till byn.

13/ När jag hände på Trutbyholm
hos lafogden, så kom där en stor
vakt man å ställde sig utanför
dörren där vi bodde. Och där var
en gräsa, som var med barn.

Vi gick efter förvaltaren i
en jägare som hette Turgren. De
gräslade upp murden, men han kom
tillbaka och då tog de fash'en
å kortade den i stycken. Han simmade
iland, men så matade de ut'en
igen och när den kom tillbaka till
strand, slog jägaren en sten i
mud på'n så att det krasjade.
och murden dog. Se'n ka' de in'en
i kagän och när de kom om mar-
genen så fanns där ingen murd,
men en å diängarne lå' död med
ett stort hål i pannan.

14/ En gång äkte en kvinna in
kläva med sin man. Så mannen
var en varulv, men de visste inte
kvinnan. Men han var m^e bann
och när de gick där på åken, känd-
de mannen att han skulle bli för-
vandlad, så han sa' åt kvinnan:
"Jag ska gå bort ett slag och kommer
där någon så ska' du stå så mycket
du kan men inte sticka. Så gick han.

Rätt som det var kom en stor
vakt hund och rusade mot henne.
Han sprang upp på kasset och slog
från sig med tungan, men han stöck
inte. Hunden beppade upp mot
henne och stak ett stycke av hennes
skinnbloska, men mer kunde han
inte göra. Så sprang han sin väg.

Så kom mannen igen och när

kvinnan såg på honom med en ett
rätt skinnstycke mellan tänderna.
Då sa' han: "Jr' tror du är en varulv!"
— "Tack ska du ha för de orden," sade
han, "ville jag vara elak så kunde jag
ha väntat, att' nu kan du väl må
lite länge som jag har varit varulv,
men jag är snäll vid dig och nu är jag
bra."

15 Goanise.

H. B.

Attura.

Nå måmar bodde i Tryde med
de en goanise, som drog till kusten;
var julaften slog de ut dricka i hön-
nen av stuan åt hancin och var
kväll satte de ut gröt på lastet till
hancin.

16 Skommanns silver.

K. B.

Attna.

Min bror skulle gå till marfars.
När han kom in i skogen så låg där
silver i kedjor å allt slags grönnliten
uthredla. Han spang och hämtade mer,
men när de kom ut igen, så var allt
isomman borta.

17. Falkvisa.
(Fragment.)

Karin Bjelk.

Stusa.

1. Mina hästar de är skodda
med rödaste gull
och de stå i förgyllande stall
och sadelen dem är utan pärlarne
full
och diamanter sitta över allt.

2. Se'n rider han fram till köllaps-
gården in
och klappar in gängare på bak'

Säg, sitta du här min lilla mamsell
med seler gullkrona så nått.

18/ Falkvisa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

488

K. B.

Attua.

Ref. av visans fjärre del. (K. B.)

En jungfru älskade Rosendal,
 men hennes fader som var stäng,
 tringade henne att få bröllop med
 Unga ~~Tor~~ Tor (Luka Tor?). Bröllopet
 pågick i tre dagar och jungfrun sändes ned
 (2) efter Rosendal, som ligger borta på
 seglats. En dag, när bröllopet varit
 i 10 dagar såg man se hans flagga
 , som man njöt nytt, nere i haven.

— — — — —

1. Nej, förrän jag skall gifta mig
med lilla ifrua tar,
je förr skall jag låta grava mig
i en alnar under jord.
Uti rosen.

2. De hållde bröllop i dagarna
tre,
men intet ville bruden på brudegummen se.
Uti rosen.

3. De hållde bröllop i dagarna sju,
men intet hon ville vid brudegummen än.
Uti rosen.

4. Jungfrun hon gångar ut åt högan-
de sal,
där fick hon se ett skepp, som låg
uppi havet.
Uti rosen. -21-

5. Här synes flässa både gula och vit.
Jag tror vint det är Rosen dal, som
ämnar sig hit.
Uti rosen.

6. Men, ack, om jag hade mig en
fulltrogen vän,
som kunde ri' till stånden och
komma strax igen.
Uti rosen.

7. Och hennes yngste broder, ja
han var blödd så fin,
Han skall ri' till stånden
för kära systen sin.
Uti rosen.

8. De hastade anbaren och jakket
steg i larm,
och väger emot väger de hätra
på varann
Uti rosen.

9. Nu kan du rida till hemmet

igen
att hälsa Inga Toren(?) min
förra fästeman.
att han kan dricka trällaps-
skål, för bruden var han kam.
Uti rosen.

Fortsättningen av visan berättar att Rosen-
dal Fog jungfrun med embold och
gift sig med henne.

19/ Roschen. u. m. L.

K. B.

Åttum.

Det var Roschens göra att slakta
hästar, hundar och katter.

Det kunde nämligen, att han måste
stanna flera dagar i samma gård,
och då fick han ligga i stuen på
balken på golvet. Ibland kunde han
stanna flera dagar i gården och man
tänkte just inte på att han var en
"ohederlig" fast som andra var han ju
inte villen.

20/ Slakt. (gris) a.

K. B.

St. Åker.

Slakt skulle företagas i ny, så
blev fläsket druggt och gav sig ut
(wälde) när det kokte.

Sh.
Alto bu.
S: L Olog 1: n 2//
1927

488
Bar Raimi Björk

Pyrrh by 35c
(St. O.).

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Thurs

Där källan ligger vid klavins
(Källan, tar på a, är best av en ^{grund} mur
invid S. O. s skola) skulle de bygga kyrka.
De hade en stengrund och började stä-
ga fram timmer, men när de kom igen
nåsta dag, så var timret flyttat upp
på backen, där kyrkan ligger nu.

De måtte flykte det tilbake aldri
i mange ganger, så var det på breen
i alle fall.

Di var det ingen annan
röd, än att bygga på botten.

Men det är ingen som vågar
bryta bort grunden vid Käppellet, för
då står man i pysslingarna, som
var där. -26-

27 Spähta,

488

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Åthum.

Vid Hälsö boken (Åthum) kan man
 på se gästas komma och kära och
 nättarna. De ha kört en vagn, stora
 sparn och det glöar (glöder) ur
 mungan på körtarna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 488

23/ Gensångare.

K. B.

Åhus.

Mor Hjälte hos en mäst kvinga,
som hade många barn. Så dog hon
och mannen skötte om huset och barnen.
En natt, när de skulle baka kom mor
dit kl. 11 ungefär och när hon gick in
genom grunden, kom hon att tänka på
modern, som var död. Och hon tänkte
att hon skulle inte bli död om
hon mätte henne nu.

När hon kom in, tyckte mannen
att det var förtroligt att baka baka, så
han så att hon kunde lägga sig lite.

Men hade de en lös, som fick en oärlig
unge och egentligen skulle ju man
ligga hos henne, för det var den enda
kvingen i stuan, men det ville inte
man, utan man lade sig hos de
två prästerna. Han låg med huvudet
vid deras fötter. De sov allihop i
stuan utan mer och rätt som det ~~det~~
var fick man nästan studdären knarra
och öppnas. Han såg ingen komma in, men
han förstod vem det var, så han blev
rödd och drog kaket över huvudet.

Så hände han hne det Tassade från
mot sängen, där han låg, och det
pysslade med prästerna och vände dem
och lyfte på dem och skatte om dem på
alla vis. Så Tassade det bort till hen-
ne och så hände han en kall hand,
som "mehte henne över käften."

Så knarrede studdären oavgick

Till igen.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

488 30

De vaknade mannen och var alldeles genomsnitt och sa: "Det var precis som om min hals varit här!"

Men min min vill inte tala om vad han hade varit ute för, för han ville inte göra mannen ledsen. Men han var så genomsnitt så han måste nämna för att han var

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

24/ Kyrkogrimmen.

K. B.

Åthum.

Man berättade att förr brukade
de mura in en kalv, katt, Tupp eller
något annat djur i kyrkmuren, när
de byggde en ny kyrka. Då skulle det
djuret vakta kyrkan. Men man
sick aldrig se det.

I en kyrka nere på slätten
hade de t.o.m. murat in ett bäver.

257 Tjuomjälknin,

488

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attana.

Hos min bror hade de två bräjs,
en röd och en svart. De stutade upp
att mjälka. Då tog min bror en
härfus av vaje och gick till en
"doktor" som sette Blenne-Pär.

Han var blind, men när min bror
lämnade från färsarna, kunde han
skilja dem åt. "Det här är från den
röde, så han," och det här är från
den svarte."

Så frågade han, om min bror
ville se, vem som tjuomjälkade
kæna, men det ville han inte. Han
var näst en "doktor" som kunde
mjälpa dem till mjälken igen.

Och det lovade han.

488

"Ge mig hem igen, sa han, och när du
så kommer hem, så kommer den som
hjuvsmjälkar. Han var närmre än den
fior. Han ställer sig i dörren, men
säger ingenting och då skall kvingan den
bre en mörmad och se henne.

Men den tar han inte utan han
räcker sig efter kniven. Men se henne
inte den, för då får jag ingen makt
över henne utan då till henne på
munnen, så att den belöder."

När min bror kom hem så sade
han till kvingan, vad han skulle göra.

När de stod och talade kom frammokvingan
och ställde sig i dörren. Han sa inget-
ting, men min bror frågade om gick och bredde
en mörmad och räkte henne. Då
sade han: "Ge mig kniven."

Men den fick han inte, utan
min bror spang fram och slog henne

Träs över munnen, så blodet skvätte
om henne. Då sprang han ut.

Men redan märkade koma
hjon.

26/ Hörtelakt. a.

K. B.

Attusa.

För 30 år sedan dog en fin häst
på Keenewall. Då bydde de sig inte
em att sända efter rathusen utan
förvaltaren, Persson, flötde själv
hästen. Drängarna ville inte hjälpa
till, men när förvaltaren väl hade bör-
jat, så togo de i orken.

27/ Vedrick Rochare gifte sig.

a.

K. A.

Attum.

Här var en rochar som hette
Vedrick och han blev gift med byns
sötaste flicka. Han hade juist aldrig
tyckt om henne, men en dag gav
han henne ett äpple och sen
kunde hon inte väl från honom
och så blev de gifta.

Man kallade vanligen rocharen
för nattmannen.

Det är väl en 30 år sedan den
inte rocharen dog.

Matförbud.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVAttura.

28/

En havande kvinna fick ej
äta av torshuvudet, för då fick
barnet torsk-skäver) det blev
"skrabbet och rabbet."

29/

Hon fick ej äta av plumbu-
vudet, då blev barnet vindlägt

38
488

Slakt. a.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attura

30/

Ljåwa slakte dagen fick man inte
äta av något från djuret.

Följande dag, kunde man äta
blodmaten, däsefte del övriga.

Pälsepälsaren = mitten = rejälten!

Slakt a.

3//
K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attum.

Följande blod produkter erhållas.

Blodkarr

Blodkakor

Blodbudding

Blodplättar

Svartsappa.

Ljuset bevaras.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

40

488

32/ Hararkiet.

K. B.

Åthum.

En havande kvinna fick inte
använda kil, när hon blev
bränne, för då fick barnet
hararkiet.

~~Ex~~ 33/ Slakt.

488

K. B.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Åthum.

En hvarande kvinna. fick inte vara
närvarande vid slakt, för då fick
barnet staget.

I hade ett barn fått staget på
det viset, skulle man se det några
drappas blod av ett nyskrikat djör.

34/ Kiste knarta.

KB.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attusa.

Om havande kiruna skulle inte
titta på kyrkholaren i St. O:s kyrka.
Då fick barnet kiste knarta.

35/ Örsprång.

Om morlem ställde sig under klockan
när de ringde, fick barnet
örsprång.

34 Störögen.

K. B.

Attusa.

En havande fick inte kostu-
cken (= steden, vid vävning) för då
blev barnet störögt (spelögd)

En heller fick man väpa (varpa)
då blev barnet orhå spelögt.

37/ Födelsemärke. a.

K. B.

Attura.

Mormor trodde inte att det skulle
gåra något om han hjälpte till vid
slakt. När han gick ned mar,
var han med och slaktade och så tog
han och lappade fingret i slaktblodet
och satte ett märke på sitt mar-
ken. Men mor hade ett märke
just där mormor satte fingret.

Hårshåret.

K. B.

Attura.

38/

En havande kvinna skulle ej
dricka ut en trång bringare
eller kopp, då fick barnet hår-
shåret.

39/

Samma lyfte fick barnet om modern
saw att se på en kista med
locket på glänt

Utblått.

K. B.

Attusa.

40/

Om en havande kvinna, som gick
och räpade lode rëpan med de
långa fingarna upp, fick barnet ut-
blått.

41/

Om man stöck tjueharen på
höghaven i jorden, när man stöckade
fick barnet orka utblått.

42/ Matförlund a.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attum

En hvarande kvinna fick ej
äta av färbent eller grispaten,
där fanns köttlar och där fick
barnet stäver.

43/ Avlidne bänsängskvinnor.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Attura

J Tryde dog en bänsängskvinna.
När de ledde henne i kistan fick
hon med sig 1 kvartens flaskor vatten,
en palt, 1 lase, 1 sax och några
lindor. Det skulle användas när
hon skulle få vänet.

~~Paratista~~

488

49

§

Skäver

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

K. B.

Attusa.

44/

Det var ej bra om en havande
gick under eller kröp under något.
t. ex. en fjndelstina. Då kunde ~~fr~~
barnet gå skäver.

45/

Om man gick över ett stengäde
och rev ned en sten skulle man
genast lägga upp den igen, annars
pinge barnet skäver.

Skäver

Albo hd

St. Olof sm

14/8 år 1927 49

Upp. H. P. Andersson

46 Snurrögdhet.

K. B.

Attn.

Om modern ställde sig att
titta genom någon spricka, blev
buret murrögt.

47/ Födselsmättnen överflyttas.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Åhusa

Min berättelse om en kvinna som
fick många barn. Till slut önskade
hon att mannen skulle få känna
hur det var att få barn. Ved hon
gorde vet ingen. Men när hon fick
sitt nästa barn, så fick mannen
värkarna och sedan lät han sin
kvinna vara i fred.

J. L. Olsson son, J. L.
Sgt. Olof Andén 1927.

52
488

48/ Vriden bannängskvinne
män.

K. B.

Attusa.

En bannängskvinne dog, men man
fick inte några saker med sig i
graven som man skulle ha. Där-
för spökade man.

Man kom till jorden en natten
och sade:

"Hemma (ditt-väg) ä' långa
ä' bändan ä' tung
ä' tiden till stunden."

De fick aldrig någon so för spökel-
ret utan måtte vänta efter prästen.

Han kom och hade Guds ord med
sig och var klädd i kappa och keje.
Och på natten bredde han över sig
ett vitt lakan, för om någon vill
tala med en död, så måste han ha
ett vitt lakan framför sig.

När sjukhuset kom, frågade
prästen varför han inte hade någon
ro och då berättade han hur det
stod till.

Så lät prästen packa ihop
sakerna i en säck och där var sax
och lasor och vatten och annat han
behövde. Så gick drängen spänna
för och köra sakerna till kyrko-
gården. Och Tyge lass hade nästan
inte dragit, för de var alldeles genom-
vetta när de kom till kyrkogårdsgre-
derna. Så den döda hade nog

äkt med han orken.

LUNDS UNIVERSITETS 488 54
FOLKMINNESARKIV

Men innan diängen gav sig i-
väg hade prästen sagt åt honom, att
om han ville se ett under så skulle
han ta av högsta samokken på hästen
och se in på kyrkogården genom den.
Det gjorde diängen och då fick han
se hur den dödas grav dykte på sig
och den döda kom fram till kaset
och tog påsen med sakerna och
gick tillbaka till graven, som stät
igen sig efter henne.

49/ Lindan.

488

K. B

Attusa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Man skulle se till att Lindan
bildade ett kors över karnets bröst,
så fick ingen makt över det.

488

488

50/ Efter böden hämmes.

K. B.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stura.

Det var av nyföddhet, iakt att efter-
böden hämmes, för kom några männi-
ska i beaktning av den kunde man
befalla över baren, som man ville.

488